

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/35/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113204741
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113204741.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne vo veci starostlivosti o navrhovateľa K. T., nar. XX.XX.XXXX, do dovŕšenia plnoletosti v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, právne zastúpeného JUDr. C. T., advokátom, so sídlom F., R. XK, dieťa rodičov: matky Ing. Q. T., bytom V. - H. XXX a otca B. T., bytom F., H. XX, zastúpeného JUDr. D. E., advokátom so sídlom F., R. XX, o návrhu matky a K. na určenie vyživovacej povinnosti, o odvolaní plnoletého K. a otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 04.marca 2014, č. k. 31P/118/2013-67 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil otcovi povinnosť prispievať na výživné pre K. T. sumou 80 eur mesačne, k rukám K., vždy do 15-dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 22.02.2013. Dlh na výživnom za obdobie od 22.02.2013 do 28.02.2014 určil vo výške 758 eur a povolil ho otcovi splácať popri bežnom výživnom k rukám K., v mesačných splátkach po 30 eur, až do úplného vyrovnania tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Vychádzal zo zistenia, že K. T. pochádza z manželstva rodičov, ktoré bolo rozvedené. V tom čase už bol plnoletý. Matka dieťaťa je rozvedená. So synmi K. a C. žije v 4-izbovom rodinnom dome, kde hradí náklady na bývanie sumou 148 eur mesačne. Zamestnaná je ako referentka Slovenskej pošty a.s. s príjmom 721,84 eur mesačne netto vrátane daňového bonusu. Poberá taktiež rodinné prídavky na dve deti. Okrem toho iné príjmy nemá. K. má 18 rokov, je študentom 4. ročníka na SPŠ N. nad H.. Stravuje sa v školskej jedálni. Matka mu hradí úrazové poistenie 11,99 eur ročne, finančné prostriedky na stužkovú slávnosť po 35 eur ročne, internet v sume 21,99 eur (nakoľko tento potrebuje na výučbu v škole). Na platbu za mobilný telefón mu matka dáva 25 eur mes. K. má zdravotné problémy, má jednu nohu kratšiu (s čím má matka spojené výdavky cca 30 eur mes.) a v dôsledku čoho by mal K. navštevovať posilňovňu s čím sú spojené ďalšie výdavky. Potrebuje špeciálnu výživu. Navštevuje odborné ambulancie alergologickú, ortopedickú a ORL. Matka mu poskytla taktiež finančné prostriedky na vodičské oprávnenie a to sumu 400 eur. K. hodlá pokračovať na vysokej škole je v maturitnom ročníku a v tejto súvislosti si musel podávať prihlášky na vysoké školy s čím sú spojené zvýšené finančné výdavky. Taktiež ako uvádzal vo svojej výpovedi, chce si urobiť aj kurz na elektrotechnickú spôsobilosť, čo by mu potom v budúcnosti, ak by sa nedostal na vysokú školu, uľahčilo nájsť si prácu. Taktiež chce absolvovať z tých istých dôvodoch kurz na CNC strojoch. S matkou a K. žije v spoločnej domácnosti i C., ktorý navštevuje 2. ročník dennej formy štúdia na Slovenskej technickej univerzity v R., fakultu chemickej a potravinárskej technológie. C. taktiež pochádza z rozvedeného manželstva Ing. Q. T. a B. T.. Vyživovacia povinnosť k nemu zo strany otca nebola určená. Matka a K. žiadali určiť zo strany otca vyživovaciu povinnosť na K. sumou 140 eur mesačne s účinnosťou od 01.05.2012. Matka nepreukázala vo svojej výpovedi vážne dôvody, ktoré by jej bránili podať návrh na určenie vyživovacej povinnosti skôr. K. uvádzal, že je odkázaný na výživu svojich rodičov, matka má okrem K. i ďalšiu vyživovaciu povinnosť k jeho bratovi C., ktorý študuje na vysokej škole. V konaní preukázal pravidelné mesačné výdavky, ktoré odôvodňujú zvýšiť vyživovaciu

povinnosť tak, ako požaduje so zohľadnením tej skutočnosti, že má zdravotné problémy a pripravuje sa na budúce povolanie. Spochybnil príjmy otca ním prezentované, s tým, že tvrdil, že výdavky otca prevyšujú jeho príjmy. K. taktiež žiadal, aby bol otec povinný uhradiť mu trovy právneho zastúpenia. Otec žije v prenajatom 2-izbovom byte s priateľkou K. H., ktorá je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 306,90 eur mesačne a poberateľkou sirotského dôchodku na jej dcéru E. vo výške 110 eur mesačne. Z ich vzťahu sa narodil dňa XX.XX.XXXX mal. G., s ktorým je priateľka otca na materskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok vo výške 199,60 eur a rodinné prídavky na dve deti. Priateľkina dcéra E. má 5 rokov a navštevuje materskú školu. Navštevuje alergologickú ambulanciu pre atopický ekzém. Otec tvrdil, že na zabezpečenie potrieb tohto dieťaťa majú spolu s priateľkou zvýšené výdavky. Na náklady na bývanie hradia sumu 290 eur mesačne. Otec má od roku 1992 založenú živnosť, na základe ktorej vykonáva obuvnícku činnosť. Podľa jeho tvrdení a daňového priznania za rok 2013 je jeho podnikateľský zisk vo výške 152,50 eur netto mesačne. Tvrdil, že zmluvy, ktoré uzatvára so svojimi obchodnými partnermi, vznikajú na základe jednotlivých objednávok od objednávateľov a vykonávanie z jeho strany objednaných prác tak, ako to vyplýva z faktúr, ktoré predložil súdu za rok 2013, 2014, pričom v roku 2013 sa jednalo o 26 faktúr a v roku 2014 do súčasnosti o 4 faktúry. Vyčíslil svoje náklady mesačne sumou 356,41 eur, pričom do týchto nákladov zahrnul cestovné výdavky do práce 100 eur (do práce cestuje osobným automobilom Renault Scenic r.v. 2002), finančné prostriedky na stravu, hygienu, oblečenie, právne služby a poistenie automobilu. Náklady na svojho syna G. vyčíslil sumou 140 eur mesačne (pričom táto suma pozostávala z poistného 40 eur a stravy 100 eur mesačne), náklady na priateľkinu dcéru vyčíslil sumou 200 eur mesačne a na priateľku 175 eur mesačne. Otec tvrdil, že v jeho podnikaní sa mu nedarí, čo v konaní preukázal, pričom poukazyval na to, že je vyučený ako letecký mechanik a túto prácu nevykonával už veľmi dlho a ani ju nevie už vykonávať. Tvrdil, že v jeho možnostiach a schopnostiach je platiť výživné v minimálnej výške podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, pričom poukázal na to, že výživné od mája 2012 do októbra 2013 platil v minimálnej výške. Od októbra 2013 si vyživovaciú povinnosť k K. neplní. Žiadal započítanie zaplatených súm s tým, že súhlasil, aby vyživovacia povinnosť bola upravená až od 22.02.2013 (od podania návrhu) nakoľko bol toho názoru, že matka nepreukázala súdu dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by jej boli bránili podať návrh na určenie vyživovacej povinnosti skôr. Poukazyval na životnú úroveň matky detí a synovi, ktorú považuje za neporovnateľne vyššiu ako svoju životnú úroveň, keď býva v prenajatom byte s priateľkou a dvoma mal. deťmi. Taktiež žiadal, aby súd uložil povinnosť matke a K. uhradiť mu trovy právneho zastúpenia. V danej veci mal súd vykonaným dokazovaním za preukázané, že K. pochádza z manželstva rodičov, ktoré bolo rozvedené. Vyživovacia povinnosť k nemu nebola upravená. K. žije spolu so svojim bratom C. v spoločnej domácnosti s matkou, ktorej príjem je 721,84 eur mes., ktorá zabezpečuje jeho starostlivosť a uhrádza všetky jeho potreby. Otec si vyživovaciú povinnosť k nemu plnil od mája 2012 do októbra 2013 minimálnym výživným. Od novembra 2013 si vyživovaciú povinnosť k nemu neplní. K. má 18 rokov a navštevuje 4. ročník strednej školy. Má i zdravotné problémy, v dôsledku ktorých navštevuje hore uvádzané odborné ambulancie. Otec K. podniká od roku 1992 v oblasti obuvníckych činností, pričom vykazuje podnikateľský zisk za rok 2013 vo výške 152,50 eur mesačne. Tvrdil, že inú prácu ako túto činnosť nevie vykonávať a hospodársky výsledok svojej podnikateľskej činnosti nevie nijak inak ovplyvniť. Pred súdom deklaroval výdavky, ktoré však prevyšujú jeho príjmy. Pri určení výšky vyživovacej povinnosti súd vychádzal a prihliadal na túto skutočnosť ako a ja na skutočnosť, že otec podľa názoru súdu nevykladá čo najväčšie úsilie za účelom dosiahnutia vyššieho podnikateľského zisku, respektíve, že by mal pouvažovať o hľadaní inej práce, z ktorej by mal trvalý príjem, nakoľko má vyživovaciú povinnosť k K. ako aj k mal. G., ktorý pochádza z jeho súčasného vzťahu s jeho priateľkou. Súd nemohol zohľadniť tvrdenie otca, pri ktorom uvádzal na pojednávaní dňa 14.01.2014, že spoločne s priateľkou zabezpečuje a pokrýva potreby priateľkinej dcéry, nakoľko k tomuto dieťaťu nemá vyživovaciú povinnosť, pričom tvrdí, že na syna K. je v jeho možnostiach a schopnostiach s poukazom na jeho príjmy a výdavky platiť len mi minimálne výživné. Otec by mal mať k plneniu vyživovacej povinnosti k synovi K. zodpovednejší prístup a mal si by uvedomiť vek syna K. ako aj jeho potreby, pričom by si mal uvedomiť taktiež svoju povinnosť zabezpečiť všetkým svojim deťom rovnakú životnú úroveň. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd určil výšku vyživovacej povinnosti sumou 80 eur mesačne s účinnosťou od 22.02.2013 (teda od podania návrhu), nakoľko matka v konaní nepreukázala v zmysle hore citovaného ustanovenia § 77 ods. 1 vety druhej Zákona o rodine také dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by jej boli bránili podať návrh skôr. Podľa názoru súdu je výška výživného stanovená sumou 80 eur v možnostiach a schopnostiach otca platiť s prihliadnutím na skutočné jeho súčasné príjmy, celkové majetkové pomery ako aj ďalšiu vyživovaciú povinnosť. Výživné bolo určené od podania návrhu, teda od 22.02.2013 pričom zročné výživné vyčíslené sumou 758 eur (1,90 eur x 7 dní = 13,33 + 53,35 eur x 4 mes. = 213,40 eur + 4 mes. x 52,87 eur = 211,48 + 4 mes. x 80 eur = 320), súd povolil otcovi splácať

za použitia § 160 ods. 1 O.s.p. v splátkach za podmienok stanovených vo výroku tohto rozsudku, s poukazom na jeho príjmy, ďalšiu vyživovaciu povinnosť ako aj na tú skutočnosť, aby výživné nesplácal neprimerane dlho, čo by bolo na ťarchu Adama. Do dlhu boli započítané sumy, ktoré otec na výživnom zaplatil a ktoré neboli sporné. Právne vec posúdil podľa § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine a § 160 ods. 1 O.s.p.. O náhrade trov konania účastníkov bolo rozhodnuté v zmysle § 146 ods.1 písm. a./ O.s.p., nakoľko ide o konanie, ktoré je možno začať i bez návrhu. V prípade tejto veci bolo začaté konanie totiž ešte v čase maloletosti K. T..

D. tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ plnoletý K. a otec.

Navrhovateľ svojím odvolaním žiadal zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. tak, že otcovi uloží povinnosť prispievať na jeho výživu mesačne sumou 140 eur s účinnosťou od 22.02.2013, alternatívne navrhol zrušenie rozsudku a jeho vrátenie súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. /§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p./, a to k odňatiu možnosti konať pred súdom, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam /§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p./ a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p./ Mal za to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že návrh na určenie výživného bol podaný dôvodne, a že na výživu je odkázaný. Celkove jeho mesačné výdavky vo výške 342,97 eur nebol v priebehu konania zo strany odporcu spochybnené a v konaní bolo tiež preukázané, že otec si voči nemu neplní vyživovaciu povinnosť a tým, nemôže vynakladať prostriedky na prípravu na ďalšie povolanie, najmä absolvovať kurz na elektrotechnickú spôsobilosť, navštevovať jazykovú školu a podrobiť sa štátnym skúškam z anglického jazyka. V dôsledku nedostatku finančných prostriedkov nemôže ani navštevovať posilňovňu v mieste bydliska. Tvrdenie otca, že ako podnikateľ dlhodobo dosahuje mesačný príjem na úrovni cca 150 eur netto nepovažoval za pravdivé, nakoľko vzhľadom na jeho deklarované výdavky je evidentné, že musí reálne dosahovať podstatne vyšší príjem. Preto sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Súd prvého stupňa však pochybil, keď určil výživné v sume 80 eur mesačne a nepriznal mu výživné v navrhovanej výške 140 eur mesačne. V tejto časti považoval odôvodnenie rozsudku za nepreskúmateľné, keďže sa súd obmedzil na jednu nič nehovoriacu vetu, podľa ktorej je výška výživného stanovená sumou 80 eur v možnostiach a schopnostiach otca ju platiť s prihliadnutím na jeho skutočné súčasné príjmy, celkové majetkové pomery, ako aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Z odôvodnenia tak nie je možné zistiť, akými úvahami sa súd riadil, keď určil výživné vo výške 80 eur mesačne, najmä neuviedol, v akej výške považuje jeho pravidelné mesačné výdavky za preukázané a nevysporiadal sa s otázkou, že pokiaľ sú tieto výdavky v sume 350 eur mesačne a pokiaľ mu otec prispeje iba sumou 80 eur, ostáva na jeho matke, aby mu zo svojho príjmu uhradila čiastku cca 270 eur, teda sa podieľala na jeho nákladoch v rozsahu cca 77 %. Namietal aj nesprávny postup pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., nakoľko uniklo pozornosti súdu, že po dovŕšení jeho plnoletosti má konanie o určenie výživného na plnoleté dieťa charakter sporového konania, a preto mal súd správne postupovať podľa § 142 O.s.p. a náhradu trov konania mu priznať.

Otec k odvolaniu navrhovateľa vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že v konaní bolo preukázané, že väčšou časťou prispieva na chod domácnosti priateľka K. H., taktiež na maloletého G. a s pomocou starých rodičov z jeho strany. K vyjadreniu, že na plnoletého C. neprispieva výživným, poukázal na rozhodnutie sp. zn. 31P/138/2012, podľa ktorého je zrejmé, aké vzťahy a majetkové pomery vládli v rodine navrhovateľa so svojou matkou a ako sa správali synovia k vlastnému otcovi, čoho výsledkom bolo zamietnutie výživného na C.. K tvrdeniu, že by mal dosahovať vyšší príjem, resp. hľadať si zamestnanie, na pojednávaní dostatočne uviedol, že je vyučený letecký mechanik, pričom touto prácou sa nezaobera od roku 1992, keď od tohto roku začal vykonávať činnosť spojenú s opravou obuvi, a vykonáva ju aj v súčasnosti. Poukázal ďalej na to, že syn K.ije s matkou v priestrannom rodinnom dome s veľkou záhradou, keď z tohto domu bol dočasne vylúčený predbežným opatrením, napriek tomu, že žiadne násilné konanie jeho osoby voči matke nebol preukázané, a on sa so svojou rodinou tlačí v dvojizbovom prenajatom byte. Tiež mal za to, že K. skončil strednú školu, je schopný sa samostatne živiť a ako dospelá osoba ho napríklad napadla za okolností, keď bol vylúčený z užívania domu a išiel si zobrať z domu drevo pre svojho otca. Mal za to, že v danej veci je možné tejto osobe pre rozpor s dobrými mravmi výživné mu ani nepriznať.

Otec svojím odvolaním žiadal zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa tak, že výživné bude určené na K. sumou 27,13 eur mesačne od 01.04.2014, eventuálne žiadal rozsudok zrušiť a vec vrátiť

súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodil tým, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právne predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Hodnoteniu jeho príjmov súdom, že fakticky nevynakladá čo najväčšie úsilie za účelom dosiahnutia vyššieho zisku v podnikaní, respektíve neuvažuje o hľadaní si inej práce, z ktorej by mal trvalý príjem, považoval za nepreskúmateľné, nakoľko nemá oporu nielen vo vykonanom dokazovaní, ale ani v príslušných ustanoveniach Zákona o rodine. Z hľadiska skúmania jeho zárobkových možností ako samostatne zárobkovej činnnej osoby predložil súdu nielen svoje daňové priznanie, ale aj celé jednoduché účtovníctvo. K tvrdeniu, že by mal dosahovať vyšší príjem dostatočne uviedol, že je vyučený letecký mechanik, pričom touto prácou sa nezaobrá už od roku 1992, keď od tohto roku začal vykonávať činnosť spojenú s opravou obuvi, ktorú vykonáva aj v súčasnosti. Teda hodnoverne preukázal súdu, že pri špecializácii letecký mechanik nie je z jeho strany možné po dvadsiatich rokoch uchádzať sa o zamestnanie v tomto obore a inú činnosť ako opravu obuvi nie je schopný z objektívnych dôvodov vykonávať. Čo sa týka jeho výdavkov, tieto dostatočným spôsobom vyargumentoval na pojednávaniach. Z tohto potom jednoznačne vyplýva, že určenie iného výživného ako sumy 26,65 eur v roku 2013 a sumy 27,13 eur v roku 2014 nie je možné. Poukázal ďalej na to, že z konania vyplynulo aj to, že syn K. žije s matkou v priestranom rodinnom dome s veľkou záhradou, keď z tohto domu bol dočasne vylúčený predbežným opatrením, napriek tomu, že žiadne násilné konanie jeho osoby voči matke nebol preukázané, a on sa so svojou rodinou tlačí v dvojizbovom prenajatom byte. Tiež mal za to, že K. skončil strednú školu, je schopný sa samostatne živiť a ako dospelá osoba ho napríklad napadla za okolností, keď bol vylúčený z užívania domu a išiel si zobrať z domu drevo pre svojho otca. Mal za to, že v danej veci je možné tejto osobe pre rozpor s dobrými mravmi výživné mu ani nepriznať. U., že výživné nebolo určené zákonným spôsobom, keď súd nezobral na zreteľ výšku jeho príjmu zo závislej činnosti, na nemožnosť v súčasnosti zlepšenia jeho finančnej situácie, na rozdiel v životnej úrovni jeho osoby a K. v jeho neprospech, ako aj na ďalšie vyššie uvedené okolnosti.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že pokiaľ by bolo skutočne pravdou, že otec dosahuje v podnikaní príjem pod hranicou životného minima, možno súhlasiť s názorom súdu, že mu nič nebráni, aby sa riadne zamestnal a dosahoval bežný príjem z pracovného pomeru. Z tohto pohľadu považoval za irelevantné, či sa zamestná ako letecký technik, alebo bude vykonávať inú vhodnú profesiu, prípadne sa bude rekvalifikovať. K tvrdeniu, že v konaní bolo oboznámené celé jeho jednoduché účtovníctvo uviedol, že otec si uplatňuje paušálne výdavky vo výške 40% z priznaných príjmov a podstatou paušálnych výdavkov je, že ich daňovník nie je povinný vydokladovať, z ktorého dôvodu na základe predloženého účtovníctva vôbec nemožno zistiť, aká je výška a štruktúra výdavkov otca súvisiacich s podnikaním. Poukázal ďalej na to, že pri hodnotení schopností podľa § 75 Zákona o rodine sa prihliada na to, aký príjem by povinný rodič dosahoval, pokiaľ by v plnom rozsahu využíval nadobudnuté vzdelanie, pracovné skúsenosti a zručnosti. Otec je zdravý muž v produktívnom veku, pričom je na prvý pohľad zjavné, že príjem vo výške 152,50 eur mesačne nezodpovedá jeho schopnostiam. Z hľadiska skutkového sa otec mylí, keď v odvolaní tvrdí, že skončil strednú školu, a že je schopný sa živiť, keď je nesporné, že je študentom 4. ročníka strednej školy. Navrhoval, aby odvolací súd vyhodnotil otcom uvádzané odvolacie námietky ako nedôvodné a naopak, aby vyhovel jeho odvolaniu.

Matka navrhovateľa a kolízny opatrovník sa k odvolaniu navrhovateľa a otca písomne nevyjadrili. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania /§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p./ a dospel k záveru, že je treba napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. g/ a h/ O.s.p..

Zákon o rodine /ust. § 62 ods. 2 a ust. § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá/ zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného skúma, či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, alebo majetkového prospechu, prípadne, či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká.

V danej veci súd prvého stupňa nepostupoval dôsledne v zmysle hore citovaných zákonných ustanovení. Nedostatočne zistil najmä zárobkové a majetkové pomery otca, a preto jeho záver, že je v schopnostiach a možnostiach otca platiť výživné na už plnoletého syna K. vo výške 80 Eur mesačne, je predčasný. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplývala len toľko, že súd prvého stupňa neurčil

výšku výživného otca k plnoletému K. len podľa výšky podnikateľského zisku otca za rok 2013, ktorý bol 152,50 eur mesačne. Pri určení výšky výživného vychádzal a prihliadal na túto skutočnosť, že otec nevynakladá čo najväčšie úsilie za účelom dosiahnutia vyššieho podnikateľského zisku, respektíve, že neuvažuje o hľadaní si inej práce, z ktorej by mal trvalý príjem, nakoľko má vyživovaciu povinnosť k K., ako aj k mal. G., ktorý pochádza z jeho súčasného vzťahu s jeho priateľkou. Mal za to, že otec by mal mať k plneniu vyživovacej povinnosti k synovi K. zodpovednejší prístup a mal si by uvedomiť vek syna K. ako aj jeho potreby, pričom by si mal uvedomiť taktiež svoju povinnosť zabezpečiť všetkým svojim deťom rovnakú životnú úroveň. Vzhľadom na uvedené určil výživné na plnoletého K. sumou 80 eur mesačne s účinnosťou od 22.02.2013 (teda od podania návrhu), ktorá zodpovedá možnostiam a schopnostiam otca platiť s prihliadnutím na skutočné jeho súčasné príjmy, celkové majetkové pomery ako aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť.

Podľa názoru odvolacieho súdu je však takéto odôvodnenie napadnutého rozsudku nedostatočné a nepresvedčivé. Konštatovanie súdu, že otec nevynakladá čo najväčšie úsilie za účelom dosiahnutia vyššieho podnikateľského zisku, respektíve, že neuvažuje o hľadaní si inej práce, z ktorej by mal trvalý príjem, nakoľko má vyživovaciu povinnosť k K. ako aj k mal. G., však nie je dostačujúce bez zistenia, aké príjmy by mohol dosahovať. Zistené príjmy otca z podnikateľskej činnosti síce naznačujú, že jeho príjmová situácia je lepšia, ako ju on sám prezentuje, čomu nasvedčuje tvrdenie otca, že jeho životné náklady predstavujú mesačne ďaleko vyššiu sumu ako má jeho príjem z podnikania /i keď tvrdí, že na náklady mu prispieva jeho terajšia priateľka a rodičia /. Súd prvého stupňa však dôsledne príjmovú a majetkovú situáciu otca nepreveril, najmä sa neoboznámil so spisom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P/138/2012, v ktorom sa viedlo konanie o určenie výživného proti odporcovi zo strany druhého plnoletého syna C., a v ktorej veci už súd rozhodol. Otec predložil so svojím vyjadrením k odvolaniu navrhovateľa aj rozsudok z tohto konania, z ktorého vyplýva, že návrh syna C. na určenie výživného proti odporcovi bol zamietnutý, pričom z jeho obsahu /tvrdenia syna C./ vyplýva, že otec okrem podnikateľskej činnosti v obore oprava obuvi má podnikateľ aj v spoločnosti I. a K.. Z obsahu danej veci však nevyplýva, že by sa súd zaoberal aj týmito skutočnosťami uvádzanými synom C.. To, že otcov príjem je vyšší ako deklaruje v daňovom priznaní svedčí tiež jeho výpoveď pred súdom prvého stupňa, kde uviedol, že má mesačné náklady aj v súvislosti s podnikaním na cestovné autom vo výške 100 eur, nájomné za dielňu 50 Eur, okrem toho pre potreby svojej rodiny si zobral úver. Súd prvého stupňa mal potom vyzvať otca, aby uviedol, akú sumu má mesačne k dispozícii zo svojho podnikania na svoje potreby, a nie len uzavrieť, že príjem otca je podľa daňového priznania vo výške 152,50 Eur mesačne /nakoľko aj navrhovateľ v odvolaní namietal, že otec ako živnostník si odpočítava zo svojho príjmu paušálne náklady/.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie /ods. 2/.

V ďalšom konaní súd prvého stupňa opätovne dôsledne prešetrí zárobkové a majetkové pomery otca v zmysle hore uvedených intencií. Vypočuje otca na jeho ďalšie činnosti, z ktorých má dosahovať príjem, resp. by tento príjem mohol dosahovať. Až po takomto doplnení dokazovania vyhodnotí, v akej výške je v schopnostiach a možnostiach otca platiť výživné na plnoletého B.. Svoje rozhodnutie riadne odôvodní v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p..

Vysloveným právnym názorom je súd prvého stupňa viazaný /§ 226 O.s.p./.

V novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov konania v zmysle § 142 a nasl. O.s.p. /§ 224 ods. 3 O.s.p./.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.